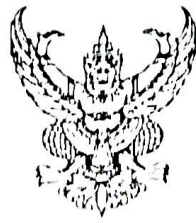

2. กองคลัง
3. กองช่าง
4. กองการศึกษา
ที่ นสอ๑๗๓๕/๑๖๐๔

๑๖/๕๖
๕/๓๓ ๓๖๖

ที่ทำการอำเภอโนนสูง
ถนนสุโขทัย นม ๓๕๖๓๖๐

๑๗ กันยายน ๒๕๖๓

เรื่อง แจ้งประกาศคณะกรรมการว่าด้วยสัญญา เรื่อง ให้ธุรกิจการให้บริการเสริมความงามเป็นธุรกิจที่ควบคุม
รายการในหลักฐานการรับเงิน พ.ศ. ๒๕๖๓

เรียน นายองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทุกแห่ง

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
- ๑. ประกาศคณะกรรมการว่าด้วยสัญญา จำนวน ๑ ชุด
 - ๒. พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๒ จำนวน ๑ ชุด
 - ๓. พระราชกฤษฎีกากำหนดหลักเกณฑ์และวิธีในที่กำหนดธุรกิจที่ควบคุม
รายการในหลักฐานการรับเงินและลักษณะ
ของหลักฐานการรับเงิน พ.ศ. ๒๕๕๒ จำนวน ๑ ชุด

ด้วยอำเภอโนนสูง ได้รับแจ้งจากสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคว่า คณะกรรมการว่า
ด้วยสัญญาซึ่งเป็นคณะกรรมการเฉพาะเรื่องตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๖๒ แก้ไขเพิ่มเติมโดย
พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๒ ได้ออกประกาศคณะกรรมการว่าด้วยสัญญา เรื่อง
ให้ธุรกิจการให้บริการเสริมความงามเป็นธุรกิจที่ควบคุมรายการในหลักฐานการรับเงิน พ.ศ. ๒๕๖๓ เพื่อเป็นการ
คุ้มครองผู้บริโภค โดยมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๖๓ เป็นต้นไป

ในการนี้ เพื่อให้การดำเนินการดังกล่าวเป็นไปตามประกาศคณะกรรมการว่าด้วยสัญญาและเป็น
การคุ้มครองผู้บริโภค อำเภอโนนสูงจึงขอส่งประกาศดังกล่าวให้คณะอนุกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคประจำเทศบาล
และคณะอนุกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคประจำตำบลทราบ เพื่อถือปฏิบัติไปในทิศทางเดียวกัน รายละเอียดปรากฏ
ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อทราบและดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายสกลิต คำลาเอียง)
นายอำเภอโนนสูง

ที่ทำการปกครองอำเภอ
ศูนย์ดำรงธรรมอำเภอ
โทร/โทรสาร. ๐-๔๒๓๗-๕๔๓๓

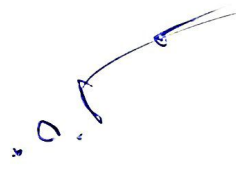
เรียน หัวหน้าฝ่ายอำนวยการ/ หัวหน้าสำนักปลัด/ปลัดเทศบาล
/นายกเทศมนตรีตำบลบ้านค้อ
- ด้วยคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคแจ้งว่าคณะกรรมการว่าด้วยสัญญา
ได้ออกประกาศคณะกรรมการว่าด้วยสัญญา เรื่อง ให้ธุรกิจการให้บริการ
เสริมความงามเป็นธุรกิจที่ควบคุมรายการในหลักฐานการรับเงิน พ.ศ.
๒๕๖๓ เพื่อเป็นการคุ้มครองผู้บริโภคโดยมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ ๑๒
กันยายน ๒๕๖๓ เป็นต้นไป
- จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและประกาศในเว็บไซต์ของเทศบาลต่อไป

๒๕๖๓ ๒๕ ก.ย. ๖๓

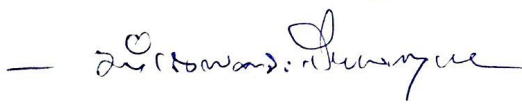
(นางสาววารภรณ์ สัมบูรณ์)
นักวิชาการสาธารณสุขปฏิบัติการ

-ทราบ-

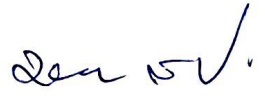

(นางสาวรัชชิตา บุญจุ่ม)
หัวหน้าฝ่ายอำนวยการ

(นายเดชา โพธิกุล)
หัวหน้าสำนักปลัด

สืบตำรวจโท
(ศุภชัย บุญสัมพันธ์)
ปลัดเทศบาลตำบลบ้านค้อ

นายเกษมศักดิ์ พลพัฒน์
นายกเทศมนตรีตำบลบ้านค้อ

ประกาศคณะกรรมการว่าด้วยสัญญา

เรื่อง ให้ธุรกิจการให้บริการเสริมความงามเป็นธุรกิจที่ควบคุมรายการในหลักฐานการรับเงิน

พ.ศ. ๒๕๖๓

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ เบญจ และ ๓๕ อัญญู แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑ ประกอบกับมาตรา ๓ มาตรา ๔ และมาตรา ๕ แห่งพระราชกฤษฎีกากำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการกำหนดธุรกิจที่ควบคุมรายการในหลักฐานการรับเงินและลักษณะของหลักฐานการรับเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ คณะกรรมการว่าด้วยสัญญาออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ธุรกิจการให้บริการเสริมความงามเป็นธุรกิจที่ควบคุมรายการในหลักฐานการรับเงิน

ข้อ ๒ ในประกาศนี้

“ธุรกิจการให้บริการเสริมความงาม” หมายความว่า การประกอบธุรกิจการให้บริการเสริมความงามโดยมีข้อตกลงให้ผู้บริโภคเข้ารับบริการได้ต่อเนื่องตามจำนวนครั้งหรือภายในระยะเวลาที่กำหนด ซึ่งการให้บริการดังกล่าวกระทำด้วยวิธีการนวด การสปา หรือการกระทำด้วยวิธีการอื่นใดโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อความสะอาด ความสวยงาม หรือการปกป้องดูแลผิวหนัง ผิวกาย และผิวพรรณ ตลอดจนการควบคุมการลดน้ำหนักและการดูแลสัดส่วนของร่างกาย แต่ไม่รวมถึงการทำศัลยกรรม การดูดไขมัน การฟื้นฟูสุขภาพ และการบำบัดรักษาโรคหรือความเจ็บป่วยที่กระทำโดยผู้ประกอบโรคศิลปะ

ข้อ ๓ หลักฐานการรับเงินการให้บริการเสริมความงามที่ผู้ประกอบการออกให้กับผู้บริโภค ต้องมีข้อความภาษาไทยที่สามารถเห็นและอ่านได้อย่างชัดเจน มีขนาดตัวอักษรไม่เล็กกว่าสองมิลลิเมตร โดยมีจำนวนตัวอักษรไม่เกินสิบเอ็ดตัวอักษรในหนึ่งนิ้ว และต้องใช้ข้อความที่มีสาระสำคัญและเงื่อนไขดังต่อไปนี้

(๑) รายละเอียดเกี่ยวกับผู้ประกอบการ ผู้บริโภค และการให้บริการเสริมความงาม

(๑.๑) ชื่อและที่อยู่ของผู้ประกอบการ

(๑.๒) ชื่อของผู้มีอำนาจออกหลักฐานการรับเงิน

(๑.๓) ชื่อและที่อยู่ของผู้บริโภค

(๑.๔) วันเริ่มต้น และวันสิ้นสุดตามเงื่อนไขหรือเงื่อนไขเวลาการให้บริการหรือการเป็นสมาชิก

(๑.๕) จำนวนเงินค่าบริการ

(๒) ข้อความที่ผู้บริโภคมีสิทธิได้รับเงินค่าบริการคืน

(๒.๑) ในกรณีที่ผู้บริโภคยังไม่ได้ใช้บริการภายในระยะเวลาเจ็ดวันนับจากวันที่ได้ชำระเงินให้ผู้ประกอบการคืนเงินเต็มจำนวน กรณีที่ชำระค่าบริการผ่านบัตรเครดิต ให้ผู้ประกอบการมีสิทธิหักค่าธรรมเนียมการใช้บัตรเครดิตได้

(๒.๒) ในกรณีที่ผู้ประกอบการปิดกิจการ ปิดปรับปรุง หรือย้ายสถานที่ให้บริการ โดยผู้บริโภคไม่อาจใช้บริการแห่งอื่นหรือสาขาอื่นได้โดยสะดวก หรือไม่สามาริให้บริการเสริมความงามได้ตามเงื่อนไขที่ตกลงไว้ หรือให้บริการล่าช้าเกินสมควร หรือให้บริการที่ไม่เหมาะสมอันอาจก่อให้เกิดอันตรายแก่ผู้บริโภคและผู้ประกอบธุรกิจไม่สามารถแก้ไขการให้บริการนั้นได้ หรือผู้บริโภคมีหลักฐานรับรองจากแพทย์ว่าหากใช้บริการเสริมความงามต่อไปอาจเป็นเหตุให้ผู้บริโภคได้รับอันตรายต่อสุขภาพหรือร่างกาย ให้ผู้ประกอบการคืนเงินตามสัดส่วนที่ยังไม่ได้ให้บริการ

(๓) ลายมือชื่อของผู้ประกอบธุรกิจหรือของผู้มีอำนาจออกหลักฐานการรับเงิน และลายมือชื่อของผู้รับเงิน

ข้อ ๔ ผู้ประกอบธุรกิจต้องจัดทำหลักฐานการรับเงินตามข้อ ๓ และส่งมอบให้แก่ผู้บริโภคในทันทีที่ได้รับชำระค่าบริการเสริมความงาม

ข้อ ๕ หลักฐานการรับเงินตามข้อ ๓ ต้องไม่มีข้อความที่มีลักษณะหรือความหมายในลักษณะทำนองเดียวกัน ดังต่อไปนี้

(๑) ข้อความที่เป็นการยกเว้นหรือจำกัดความรับผิดชอบอันเกิดจากการกระทำละเมิดของผู้ประกอบธุรกิจในความเสียหายต่อชีวิต ร่างกาย อนามัย หรือความเสียหายอื่นใด อันเกิดจากการใช้บริการเสริมความงาม

(๒) ข้อความที่กำหนดให้ผู้บริโภคต้องผูกพันตามประกาศหรือหลักเกณฑ์ของผู้ประกอบธุรกิจ โดยไม่ได้รับความยินยอมจากผู้บริโภค

(๓) ข้อความที่ให้สิทธิผู้ประกอบการแก้ไข เปลี่ยนแปลงการให้บริการเสริมความงาม หรือเปลี่ยนแปลงค่าใช้จ่ายบริการ อัตราค่าสมาชิก ค่าผลิตภัณฑ์ และค่าใช้จ่ายอื่นใดที่เรียกเก็บจากผู้บริโภคตามเงื่อนไขและวิธีการชำระเงินได้เพียงฝ่ายเดียว อันมีผลทำให้ผู้บริโภคต้องรับภาระเพิ่มมากขึ้นกว่าขณะที่ทำข้อตกลง

(๔) ข้อความที่กำหนดว่าห้ามผู้บริโภคยกเลิกการให้บริการ

(๕) ข้อความที่กำหนดว่าจะไม่คืนเงินที่ผู้บริโภคได้ชำระมาแล้วไม่ว่ากรณีใด ๆ

ประกาศนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑๒ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๓

พลตำรวจตรี ประสิทธิ์ เฉลิมวุฒิศักดิ์

ประธานกรรมการว่าด้วยสัญญา

พระราชบัญญัติ
คุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ๔)
พ.ศ. ๒๕๖๒

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ
พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๔ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๒
เป็นปีที่ ๔ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว
มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภค

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล
ซึ่งมาตรา ๒๖ ประกอบกับมาตรา ๓๔ มาตรา ๓๗ และมาตรา ๔๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

เหตุผลและความจำเป็นในการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อให้
การคุ้มครองผู้บริโภคด้านความปลอดภัยของสินค้าและบริการมีความเหมาะสมและเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ
อันจะเป็นประโยชน์ต่อการคุ้มครองผู้บริโภค ซึ่งการตราพระราชบัญญัตินี้สอดคล้องกับเงื่อนไขที่บัญญัติไว้
ในมาตรา ๒๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแล้ว

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ
สภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ๔)
พ.ศ. ๒๕๖๒”

มาตรา ๕๖/๓ ผู้ประกอบธุรกิจผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๙/๖ วรรคสอง มาตรา ๒๙/๗ วรรคหนึ่ง มาตรา ๒๙/๑๐ วรรคสี่ มาตรา ๒๙/๑๑ วรรคหนึ่งหรือวรรคหก มาตรา ๒๙/๑๓ วรรคสอง หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยตามมาตรา ๒๙/๘ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๖/๔ ผู้ประกอบธุรกิจผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยตามมาตรา ๒๙/๘ วรรคสอง หรือมาตรา ๒๙/๙ วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๖/๕ ผู้ประกอบธุรกิจผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๙/๑๐ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๒๙/๑๓ วรรคหนึ่ง หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยตามมาตรา ๒๙/๑๐ วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และปรับวันละไม่เกินสองหมื่นบาทจนกว่าจะแสดงต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ว่าได้ดำเนินการแล้ว

มาตรา ๕๖/๖ ผู้ใดกระทำความผิดตามมาตรา ๕๖/๒ มาตรา ๕๖/๓ มาตรา ๕๖/๔ หรือ มาตรา ๕๖/๕ ถ้าการกระทำนั้นเป็นเหตุให้เกิดอันตรายแก่กาย สุขภาพ อนามัย หรือจิตใจของผู้อื่น ผู้นั้นต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสี่ปี หรือปรับไม่เกินแปดแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการกระทำตามวรรคหนึ่ง เป็นเหตุให้ผู้อื่นรับอันตรายสาหัส ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งล้านบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการกระทำตามวรรคหนึ่ง เป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี หรือปรับตั้งแต่สองแสนบาทถึงสองล้านบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๓๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๗ และมาตรา ๕๗ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๗ ผู้ประกอบธุรกิจผู้ใดไม่ส่งมอบสัญญาที่มีข้อสัญญาหรือมีข้อสัญญาและแบบถูกต้องตามมาตรา ๓๕ ทวิ หรือไม่ส่งมอบหลักฐานการรับเงินที่มีรายการและข้อความถูกต้องตามมาตรา ๓๕ เบื้อง ให้แก่ผู้บริโภคภายในระยะเวลาตามมาตรา ๓๕ อัญญา ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ผู้ประกอบธุรกิจผู้ใดส่งมอบหลักฐานการรับเงิน โดยลงจำนวนเงินมากกว่าที่ผู้บริโภคจะต้องชำระ และได้รับเงินจำนวนนั้นไปจากผู้บริโภคแล้ว ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับตั้งแต่หนึ่งพันบาทถึงสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าตนได้ใช้ความระมัดระวังตามสมควรในการประกอบธุรกิจเช่นนั้นแล้ว

พระราชกฤษฎีกา
กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการกำหนดธุรกิจ
ที่ควบคุมรายการในหลักฐานการรับเงินและ
ลักษณะของหลักฐานการรับเงิน
พ.ศ. 2542

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ 23 กันยายน พ.ศ. 2542
เป็นปีที่ 54 ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า โดยที่เป็นการสมควรกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเพื่อให้คณะกรรมการว่าด้วยสัญญากำหนดให้การประกอบธุรกิจขายสินค้าหรือให้บริการเป็นธุรกิจที่ควบคุมรายการในหลักฐานการรับเงิน และกำหนดลักษณะของหลักฐานการรับเงินที่ผู้ประกอบการธุรกิจทำให้กับผู้บริโภค

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 221 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยและมาตรา 35 เบญจวรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. 2522 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2541 จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกากำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการกำหนดธุรกิจที่ควบคุมรายการในหลักฐานการรับเงินและลักษณะของหลักฐานการรับเงิน พ.ศ. 2542”

มาตรา 2 พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 คณะกรรมการว่าด้วยสัญญาจะกำหนดให้การประกอบธุรกิจขายสินค้าหรือให้บริการใด เป็นธุรกิจที่ควบคุมรายการในหลักฐานการรับเงิน การประกอบธุรกิจขายสินค้าหรือให้บริการนั้นจะต้องเข้าลักษณะหนึ่งลักษณะใดดังต่อไปนี้

- (1) เป็นธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการดำรงชีวิตประจำวันของผู้บริโภค
- (2) เป็นธุรกิจที่ผู้ประกอบการมีอำนาจต่อรองเหนือกว่าผู้บริโภค ทั้งนี้ โดยพิจารณาจากฐานะทางเศรษฐกิจ ความรู้ความเข้าใจ และความสันตจิตใจ
- (3) เป็นธุรกิจที่หากมีการกำหนดรายการในหลักฐานการรับเงินแล้วจะเป็นประโยชน์ต่อการคุ้มครองผู้บริโภค

มาตรา 4 การกำหนดลักษณะของหลักฐานการรับเงินต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

- (1) การกำหนดรายการในหลักฐานการรับเงินสามารถกระทำได้โดยสภาพ
- (2) ไม่เป็นการเพิ่มภาระเกินควรแก่การประกอบธุรกิจ
- (3) สามารถคุ้มครองประโยชน์ของผู้บริโภคได้ เช่น ใช้เป็นหลักฐานในการตรวจสอบมูลค่าหรือราคาสินค้าหรือบริการ หรือใช้เป็นหลักฐานในการพิสูจน์ความรับผิดชอบเกี่ยวกับการขายสินค้าหรือการให้บริการได้

มาตรา 5 ก่อนออกประกาศกำหนดธุรกิจที่ควบคุมรายการในหลักฐานการรับเงินและลักษณะของหลักฐานการรับเงิน ให้คณะกรรมการว่าด้วยสัญญารับฟังความคิดเห็นจากผู้ประกอบธุรกิจแล้วผู้บริโภคที่ได้รับผลกระทบโดยตรง โดยคำนึงถึงขอบเขตและสภาพปัญหา เช่น การจัดสัมมนา การประชุม หรือให้ประชาชนทั่วไปแสดงความคิดเห็น ในการนี้จะรับฟังความเห็นจากหน่วยงานของรัฐ องค์กรที่เกี่ยวข้องกับการประกอบธุรกิจ หรือองค์กรที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองผู้บริโภคด้วยก็ได้

มาตรา 6 ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

(ลงชื่อ) ชวน หลีกภัย

(นายชวน หลีกภัย)

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา 35 เบญจ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. 2522 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2541 กำหนดให้คณะกรรมการว่าด้วยสัญญามีอำนาจกำหนดให้การประกอบธุรกิจขายสินค้าหรือให้บริการใดเป็นธุรกิจที่ควบคุมรายการในหลักฐานการรับเงิน และมีอำนาจกำหนดหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และรายละเอียดของลักษณะของหลักฐานการรับเงิน โดยการกำหนดของคณะกรรมการว่าด้วยสัญญาดังกล่าวต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้

(ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม 116 ตอนที่ 92 วันที่ 5 ตุลาคม 2542)